

Kannattaako Pöytyän kyläkoulut lopettaa?

Pöytyän kunta on lakkauttamassa Haverin, Karinaisten ja Rannanmäen alakouluja säästötoimiin vedoten. Pöytyän Keskustan kunnallisjärjestö ihmettelee koulutuslautakunnan ratkaisua. Onko säästölaskelmissa otettu huomioon kulut, jotka syntyvät lasten siirryttyä uuteen kouluun, sillä vaikka yhtään uutta opettajaa ei tarvitsisi palkata, lapset tarvitsevat tilaa, heidänkin jälkensä on siivottava ja heidät on ruokittava. Mitä isompi kunta on pinta-alaltaan sitä enemmän tekevät myös matkakulut.

Koulu ei ole vain opetusta vaan myös kasvatusta toisiaan huomioonottavaksi, vastuulliseksi kansalaiseksi. Vuorovaikutus lapselle tärkeiden ihmisten kanssa muodostaa lapsen kehitysympäristön, jonka pysyvyys ja turvallisuus ovat tärkeitä tekijöitä lapsen psyykkisen kasvun turvaamisessa. Perheiden pahoinvoinnin lisääntyessä pienissä kouluissa ongelmat havaitaan ajoissa ja niihin pystytään nopeasti reagoimaan. Ellei näin tapahdu, kulut ja ongelmat siirtyvät rasittamaan sosiaalitointa.

Pöytyän ja Yläneen kuntien yhdistymissopimuksessa on sovittu haja-asutusalueiden palveluiden kehittämisestä. Alakoulujen sulkeminen mielestämme ei edistä kyseistä tavoitetta, joten kyläkoulut tulee säilyttää. Kyläkoulu on usein harvaan asutun maaseudun ainut palveluja tarjoava laitos, jonka tiloissa järjestävät tilaisuuksia mm. kyläyhdistykset, seurakunta, 4-H ja kansalaisopistot ym järjestöt. Kehittämismahdollisuuksia olisi paljonkin siihen suuntaan, että kouluista muodostuisi kylien ”palvelukeskuksia”, jotka voisivat mm tarjota lasten päivähoitopalveluita ja vanhusten ateriapalveluita. Näin koulut säilyisivät kylissä ja toimisivat niiden henkisinä ja toiminnallisina keskuksina. Maaseutumainen kunta alakouluineen on merkittävä vetovoimatekijä Pöytyällä uusien asukkaiden muuttaessa kuntaan. Pienten koulujen säilyttäminen on varmasti myös investointi tulevaan, sillä kyläkoulut turvaavat koko Pöytyän pysymisen virkeänä ja asuttuna. Tämä on kaikkien etu.

Pöytyän Keskustan kunnallisjärjestön puolesta

Hannu Ketola, Rauno Kajander, Veikko Pitkänen ja Elina Keloniemi-Hurttila